

CSALÁDUNK

A SZEKSZÁRDI KATOLIKUS EGYHÁZRŐZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

ELJÖTT HOZZÁTOK

Jézus a közénk jött Isten.

Nem tudom, hogyan lehetséges ez. De azt tudom, hogy magunkra maradva elsüllyednénk ösztöneink mocsarában.

Az Atya a teremtő Isten.

Nem tudom, hogyan lehetséges ez. De azt tudom, hogy teremtett világban élünk. Ha nem így lenne, hiábavaló lenne a történelmünk. Kiüresedne a naplemente. Értelmét vesztené az első kopogása.

A Szentlélek a bennünk lakó Isten.

Nem tudom, hogyan lehetséges ez. De azt tudom, hogy ha csak mi lagnánk magunkban, üres lenne a lelkünk.

Isten teremtett, közénk jött és szívünkbe költözött. Nem csak eredet tehát. Hanem jelenlét és cél is.

S ez az alapja az erkölcsi rendnek is.

Isten nélkül ez a rend összedől és elporlik.

Nem az a dolgunk, hogy megértsük a megérthetlent, s elképzeljük azt, amit elképzelni nem lehet. Ezt nyugodtan mellőzhetjük.

Az a dolgunk, hogy megfürdössük fejünket az örökkévalóság fényességében. Hogy a sok sárba tisztaság is keveredjen.

Ezt tesszük, amikor templomba megyünk. Vagy amikor segítségül hívjuk az Úr nevét.

Ha ezt a mosakodást nem végezzük el, piszko-

sak maradunk. Elveszítjük tartásunkat. Lecsúszunk.

Isten megethette volna, hogy távol marad. De eljött.

Megethette volna, hogy sötétségben maradunk. De világosságot gyújtott.

Annak az önhittségnek, mely Isten nélkül akar berendezni lakható világot, a vége bukás. Már a közepe is az. Ha szétnézünk, láthatjuk.

De van alternatíva. Ha felismerjük azt, ami egyébként nyilvánvaló. A világ valódi természetét. Isten.

Aki nem csak teremtett, de közénk is jött. Sőt, szívünkbe költözött.

Hegyí Attila

„A kik igazságra tanítottak sokakat...”

FOGARASY JÁNOS

Elment, pedig sokan szerették volna, ha még marad. Hitoktató volt és hitre nevelő, egyenes jellem. Csendes szavával is tudott rendet tartani, odafigyeltek rá akkor is, ha halkán beszélt. Az általános iskolákban a felső tagozatosokat tanította hittanra, éppen azt a korosztályt, amely már kamaszodik, szeret kételkedni, szembeszáll a te-

kintéllyel, rengeteg elfoglaltságot keres. Ő le tudta őket kötni, legtöbbször elvezette a bérmlásig. Szerette őket és hitt abban, hogy az elültetett mag a maga idejében meghozza majd a termést.

Hosszúra nyúlt betegségében is nevelő maradt. Imádkozott és másokat is maga köré gyűjtött: Jézus és Mária volt az ajkán szinte szüntelen, de a szívében is. Szeretteitől körülveve, szépen búcsúzott el mindannyiunktól. Csak elköszönt, mert Ő is és mi is hisszük, hogy találkozunk.

Farkas Béla plébános

Advent. Advent? Advent!

Még fülünkbe csengenek a Krisztus Királyságát dicsőítő himnuszok, hálaadó énekek köszönő szavai. De egy benső lelki hang már más tónusokat szólaltat meg szívünk mélyén: Hogyan lépjek tovább az új kezdet idején? Miként vessem le bűneim zsoldját? Van-e elég erőm vétkeim megbánásához, és a jövőben a helyes utat keresni, azon haladni?...Bármilyen megoldást találunk, mindig ott van benne Isten keresése, meghívása, várása.

De vajon ki vár kit?... Én Istent?... Vagy Ő engem? Isten vár, folytonosan azon munkálkodik, hogy befogadhasson minket atyai házába. Ő ott áll szívünk kapujánál, és várja, hogy beléphessen. A váró ember, aki bűnei mélyében, ha nyitottak szemei felismeri a kegyelem fényugarát, ha nyitottak fülei, meghallja a hívó szót, s szívét kitarja az Úr érkezéséhez.

Fiatalabb korban, amikor az egyes ünnepek örök értelmét kerestem, sokat gondolkodtam azon, hogy mi is az advent jelentősége egy keresztény ember számára. Hiszen az Úr hűségese hozzánk, nem hagy el minket, mindig velünk van. Akkor miért várunk mégis az Ő eljövetelére? Advent nem csak egy számunkra is látható külső színjáték, nem csupán egy sóvárgó tekintet a születendő Megszabadító felé. Nem csak a betlehemes játékok próbálásának, a tavaly oly szépen énekelt énekek áténeklésének, ismétlésének remek ideje. Hanem sokkal inkább egy benső előkészület, önvizsgálatokkal teljes időszak: Vajon kész-e az én szívem fogadni Urát? El tudom-e fogadni a megváltást?...

Vállalom-e a néha még nem is látható utat, melyet az Úr mutat nekem?... Egy apa és gyermeke, mindketten az ifjanc boldogulására törekednek, de míg az apa ezt bölcsen teszi, addig a gyermek csupán pillanatnyi előnyököt képes vizsgálni, s ezért gyakran nincs egyetértésben apjával, csak a bizalom és a tisztelet érveivel dönthet úgy, amint apja szeretné, ezzel a jót, helyeset választva. Hasonlóan állunk mi is mennyei Atyánkkal szemben: az Ő bölcsességét meg nem érthetjük, de hitünk, bizodalomunk azt sugallja számunkra, hogy fogadjuk be Őt, javunkra váló akaratát szívünkbe.

Mit jelent számomra Advent?... Szívem-lelkem megnyitása, kitérása Teremtője felé. A reményteli várakozás, hogy a Kegyelem megtisztít, alkalmassá tesz az üdvösség befogadására.

Schwehoff Dávid kántor

Családjainkon múlik Nemzetünk jövője!

Férfi és nő természetes vonzódása egymáshoz, vágyakozás, majd szerelem: két ember intim ügye. Valójában ennél sokkal több! Az új életek, melyek ebből fakadnak – már a jövő. „Ők a holnap házában laknak” ahogy mondja az iráni költő.

Ez már nem a mi jövőnk, ez az Ő jövőjük. Az viszont, hogy milyen lesz, tőlünk is függ.

A (Szentírás) Teremtés könyvében ez áll: „A férfi elhagyja apját, anyját, feleségéhez ragaszkodik, s a kettő egy test lesz.” Ezt a törvényt a Teremtő írta az emberi természetbe, csak így lehetnek boldogok. Az egyedüli helyes szerepváltás: első lesz a hitves, utána a gyermek és harmadik helyre kerül a szülő. Kettőjük összeérlelődésének ez képezi a feltételét. Csögl János dunaföldvári plébános hagyta ránk: „A férj a gyermeknél is igazibb, a feleség pedig a barátoknál is igazibb”. A próbaházasságokkal nem csökkent a sikertelen tartós kapcsolatok száma. Már barátot sem tarthatunk meg hosszabb ideig magunknak, ha nem az erkölcsi tartása alapján választottuk.

Régebben készültek a házasságra: a férj anyagiakat gyűjtött, hogy „partiképes” legyen, a lány pedig a leendő lakáshoz szükséges tárgyakat és eszközöket szerezte be. Ma pedig egyedül a lakodalom bevételére hagyatkoznak többnyire. A házasságkötést formális dolognak gondolják, pedig ennél sokkal több. Jézus szentségi rangra

emelte! Ha érett személyiségem kellően megalapozott döntése a választás, akkor ennek az elhatározásnak életre szólnak kell lennie. Ez nemcsak a házastársak lelki egészsége miatt fontos – egymás kedvébe járva így lehet szeretetük tökéletesebb –, hanem a gyermekek érzelmi biztonságáért, érzelmi azonosulása miatt szükséges.

Finom érzelmi rugók biztosítják a házasság egyensúlyát. Oda kell erre figyelni. A barát azért nem ismerős csupán, mert elfogadom olyannak, amilyen. Ez nem illeti meg a házastársat? Feltétel nélküli elfogadás vele szemben szeretetre méltó viselkedés. Hitvestársak közti ármánykodás „árulás a vezérkarban”. Mi lesz a kiskatonákkal? Ha elbocsájtom társamat, akkor én is házasság-törést követek el, mert kitaszítottágában óhatatlanul – sokszor kényszerű igénytelenséggel – új társat keres.

Minden házasság időnként „tatarozásra” szorul. Vigyázzunk, hogy ne veszítsük el hitelünket. Előtte, ne nőjünk ki, ha nekünk jobban megy... Ha igyekszünk, és újból és újból Isten segítségét kérjük, életünk legszebb kalandja lesz a házasságunk. Közösen egy olyan szobrot faragunk, amely gyermekeink és Hazánk számára a legszebb örökség lesz.

2000. november 21.

dr. Papp István (psychoterapeuta)

Nemzetközi neokatekumen együttélés

BALATONLELLE, 2000. SZEPTEMBER
Örömteli szívvel indult el két lelkeségi csoportunk kilenc tagja az országos találkozóra, hogy minden gondunkat és nehézségeinket itthon hagyva együtt éljük meg Isten végtelen szeretetét.

Témánk a jubileumi év evangelizációs missziójának tudatosítása volt. Erről hallgattunk katekézist a római katekétáinktól csütörtökön este. Pénteki napunk reggeli dicsérettel kezdődött, majd testi bójtöléssel és egyéni bibliaolvasással készültünk az esti bűnbánati liturgiára. Jelértékű és megható volt számunkra a hat atya és a 300 résztvevő többségének egyéni gyónása.

Bűnbánati napunk a római és szentföldi zakarandoklatról készült film vetítésével zárult. A szombati nap is Laudessel kezdődött, majd kiscsoportos megbeszéléssel folytatódott. Egyénileg adtunk választ az Egyház és az ember missziójáról, a keresztény élet megélésének nehézségeiről, valamint a neokatekumenális úton járók szociális és politikai missziójáról. Együttlétiük folyamán megtapasztaltuk Isten jelenlétét a közösségben és az igében, amely a vasárnapi eucharisziában teljesedett ki. Ebben a három napban hosszú távra kaptunk úttravalót. Új életet kell kezdenünk Krisztusban, hogy életünk Krisztus által átalakuljon, hogy Ő belénk lépjen és mi öbelé, egyedül az Egységivel.

Fogarasy Lajosné és Hartmann Miklósné

ELŐADÁSOK A CSALÁDRÓL

Az előadások helye: Szekszárd, Belvárosi Plébánia
Időpontja: mindig hétfő este 7 óra

2000. november 13.
Téma: Szentháromság (jubileumi év)
Előadó: Dr. Horváth István rektor
2000. november 27.
Téma: Közösség (Egyház)
Előadó: Dr. Kvanduk Frigyes teológiai tanár
2000. december 18.
Téma: Család
Előadó: Dr. Lábady Tamás jogász, egyetemi tanár
2000. december 31. A délelőtt 11 órai szentmisén, Szent Család vasárnapján
Téma: A házasság, család ünneplése
Szentmiséi és szentbeszédet mond Btró László püspök
2001. január 15.
Téma: Házasság (ahogy a Biblia beszél róla)
Előadó: Dr. Keresztes Pál teológiai tanár
2001. január 29.
Téma: Hitélet a családban
Előadó: Dr. Bodogán László gör. kat. lelkész, teológiai tanár
2001. február 12.
Téma: Vegyes házasságok, csonka családok
Előadó: Brückner Ákos Előd ciszterci atya
2001. február 26.
Téma: A házasság – család megújulása
Előadók: Családpasztorációs referensek, NOE, Schönstatt és Házasság Hétvége lelkeségi mozgalmak vezetői

„Íme, már itt is áll a lábunk kapujában, ó, Jeruzsálem.” (Zsolt.121.)

Évekkel ezelőtt láttam egy filmet, amiből nem emlékszem másra, csak arra, hogy egy zsidó katona Jeruzsálem falainál megállva ezt a zsoltárt imádkozta. Érezhető volt, milyen sokat jelent neki ez a város. Idén nyáron én is ott állhattam Jeruzsálem kapuinál és beléphettem rajta. Sok zsidó és keresztény ember vágyik erre a pillanatra.

Nekünk magyaroknak elsősorban az anyagiak miatt tűnik elérhetetlennek, ezért én sem foglalkoztam annak lehetőségével, hogy eljussak oda. Úgy voltam vele, ezen a pénzen inkább elmegyek másik három zarándokhelyre, én erre nem gyűjtök.

Aztán hirtelen jött egy lehetőség: a Nyolc Boldogság Katolikus Közösség fiataloknak szervez utat a szentévből a Szentföldre. Gyorsan kellett döntenem, akarok-e menni, és üres zsebbel azt mondtam: Igen. Kölcsönt vettem fel. Egy pár napig félelem volt bennem, jól döntöttem-e.

Június 29-én éjszaka indultunk. Nagyon fáradtak voltunk mind a tizenegyen. Hajnalban vittek minket a szálláshelyünkre a közösség jeruzsálemi házába. Alig tudtam nyitva tartani a szememet, látni akartam mindent a Szentföldről, de a mikrobusz jól elringatott. Másnap déltől egészen július 8-ig egyfolytában szívhattam magamba Izrael tájait, szent helyeit: Ein Karem, Betlehem, Tábor hegy, Názáreth, Galileai tó, Kafarnaum, Tabgha, Nyolc Boldogság hegye, Ein Gedi, Holt tenger, Jerikó és Jeruzsálem, és Emmausz.

Már a második nap megfogalmazódott bennem, ide még egyszer el kell jönni. Nem tudtam betelni a tájjal. A Jerikó és Jeruzsálem közötti sivatagon keresztül vezető úton többször is áthaladtunk.

Megdöbbenve láttam, az egyik hegy odalára magyarul kövekkel kiírva: Miért?! Gondoltam, a Jóistennek tette fel ezt a kérdést egy imádkozó magyar ember.

A zarándoklatunk utolsó négy napján csak Jeruzsálemben voltunk. A szenthelyeket járva sok időnk volt az imádságra. Számomra a legtöbbit jelentette az Olajfák hegyén a Nemzetek temploma a Getszemáni kerttel, a Dominus Flevit és a Miatyánk temploma. Ezek a helyeken értettem és éreztem meg valamit abból, hogy mindnyájan az Atya gyermekei vagyunk és egymásnak testvérei, Jézus szeretetét és fájalmát saját népe iránt, és Isten nagy kegyelmét a kiengesztelődésben. Jeruzsálem, Isten városa.

Most itthon vagyok szülővárosomban. Azóta, ha a zsoltárokból olvasom nevét, újra elfog a vágy, hogy ott állhassak kapuiból.

Frank Edit

Seminarium Episcopale Quinque-Ecclesiense

Mikor ezek a sorok megjelennek, már több, mint három hónapja vagyok a címben szereplő intézmény lakója, azaz a pécsi szeminárium másodéves kispapja. Pár mondatban megpróbálom összefoglalni, hogy milyen is a mi életünk itt Pécsen, a Bazilika tőszomszédságában, az egyházmegye szívében.

A tanév egyhetes lelki gyakorlatokkal kezdődött Püspökszentlászlón, mely számomra sok kegyelmet hozott, gyakorlatilag most is többször gondolok vissza azokra a napokra, és az ott megélt csendes percekre még ma is van hatásuk.

Azután elkezdődött a tanév, és olyan gyorsan telnek a napok, hogy hamarosan itt a karácsonyi szünet és a vizsgaidőszak. Az iskolába járás igazából nem tér el más iskolától, minden nap vannak előadások, és délutánonként a szemináriumban külön a tanulásra szánt védett idő áll rendelkezésünkre.

A gyorsan elmúló napokból emlékezetembe idéződnek kellemes események, közösségi ünnepek, melyek ha csak pár órára is, de megállították a tanév rohanó ritmusát, és kellő lendületet adtak nekem a folytatáshoz. Ezek közé tartoznak a havonkénti pálos ifjúsági misék, ahová Szekszárdról is több autóval jönnek, és ahol a (legalább szívükben) fiatalok találkoznak egymással. Ide tartozik a szeptember végi Szent Mihály ünnepe is, mikor a püspök atya eljött közénk, majd másnap mi köszöntöttük őt otthonában. Október 25-én Szent Mór, egyházmegyénk társvédőszentjét ünnepeltük az egyházmegye

papságával együtt a Szekesegyházban, hasonlóan november elsején, Mindenszentekkor is ünnepi szentmisén vettünk részt. Halottak napján a Bazilika altplomában és a püspöki kriptában imádkoztunk együtt elhunytjainkért.

Ezek közé a megpihenő, töltekező alkalmak közé tartoztak a havonkénti rekollekciók, mikor egy-egy más egyházmegyéből érkezett vendég-ata készített minket elmélyedésre. Legutóbb, szokatlan módon a lelki gyakorlatos atya mellett a Házas Hétvége közösségéből láttunk vendégül egy házaspárt, kiknek neve Szekszárdon is jól ismert, és akik ezen soraimat az újság hasábjába tördelik.

Persze az élet itt nem csak tanulásból áll, hanem mint ahogy egyik hétköznapi könyörgésben is halljuk többször, a szentek tudományára is hangsúlyt kell fektetnünk, ezért naponta két alkalommal van csendes elmélkedés, csütörtökönként szentségimádás, ezen kívül közösen imádkozzuk a zsolozsmát, többnyire énekelve.

Talán előbbi soraimból is érezhető, de azért leírom nyíltan is: jól érzem magam itt, beilleszkedtem és befogadtak a közösségbe. Ennek ellenére azért jó lesz hazamenni Karácsonykor, és otthon tölteni pár napot.

Kérem a kedves testvéreket, imádkozzanak továbbra is értem, értünk, hogy a hétköznapi forgatagában megálljuk helyünket, és ne felejtjük el, kinek a követésére vállalkoztunk.

Szép Attila

Gondolatok, remények két hónap kántorsága után...

A nyári meghallgatás után még nem gondoltam, hogy kántorának fog felkérni szeptembertől a Szekszárdi Egyházközség. Meglepett, mert talán egyedül én voltam az egyedülálló a jelentkezők közül, és egyben a legfiatalabb is.

1979 májusában születtem Budapesten nyomdamérnök, később főiskolai adjunktus szülők gyermekeként. Szüleim már nyugdíjasok. Általános iskolai tanulmányaimmal párhuzamosan kezdtem el zenélni is: zongorázni tanultam, és gyermekkórusok munkájában vettem részt. Gimnazista koromban kezdtem el orgonálni és karvezetést gyakorolni. Az érettségi vizsgát követően egy amerikai alapítvány ösztöndíjának köszönhetően a Yeshiva University ének szakos hallgatója lettem Manhattan-ben, New York-ban.

Korábban kisegítő kántorként szolgáltam főként budapesti templomokban, amíg szekszárdi kántornak nem választottak. Szekszárdra érkezésem óta legfontosabb feladatnak a templomi népéneklés fejlesztését tartom. Véleményem, hogy a már gyakran feledésbe merült, régi, gyönyörű énekeink, melyek még nagy- és dédszüleink ajkáról valók, fiatalos lendülettel énekelve a mai korban, a modern világban is megállják helyüket hitből akadó érzéseink, reménységünk kifejezésére.

Minden komolyabb egyházközség életében az elmúlt években egyre jelentősebb szerepet játszanak a templomi kórusok. A belvárosi kórus elszántsága, összetartása és együttműködése a szent zene minél magasabb szintű művelésére egyre fokozódó, s a karácsonyi előkészületek is biztatóan haladnak a szinte hétről hétre újabb tagokkal bővülő kórusunkban. Reménykedem, hogy az újjáéledő zenekedvelők hívek is, idősebbek és fiatalok egyaránt, egyre többen elhívást éreznek az Örökkévaló dicsőítésére.

Minden nap, minden szolgálat újabb erőt ad. A reggeli és az esti misék meghitt, áhítatos hangulata. A vasárnapi szentmisék pompás ünnepélyessége, az egyre lelkesebben éneklő hívek seregével. Az újjáéledő német nyelvű szentmisék családiasan közös muzsikálása, a spon-tán akkordok, melyek szinte improvizatív kórusműveket alkotnak a teremenetek és a basz-szus-szerkesztések természetes, szívből jövő harmóniájával.

Hálát adok a Teremtőnek, hogy szolgálatomban rengeteg segítő társal támogat engem kegyelméből, akiket talán nem is tudnék mind felsorolni. Istenünk látja gondolataikat, cselekedeteiket, és áldásával halmozza el őket is, akárcsak mindannyiunkat. Ajánljuk fel-szolgálatunkat egy ősi – szombati zsidó – imádság szavaival:

„Kérünk, adj részt nekünk dicső tanításodban,

Üdíts fel minket javaiddal és örvendeztess segítséggeddel.

Tedd tisztává szívünket,

Hogy őszintén, igazán szolgáljunk Neked.”

Schwezoff Dávid

III. Nemzeti Kateketikai Kongresszus

2000. október 26-28-a között festői környezetben, Dobogókőn megrendezésre került a III. Nemzeti Kateketikai Kongresszus.

Jelmondata: Krisztus tegnap, ma, mindörökké.

Ennek jegyében zajlott a rendezvény.

Első nap nyitóköszöntőt Keszthelyi Ferenc püspök úr mondott.

Közös előadáson a Katekézis helyzete, a következő évek iránya címmel Dr. Ternyák Csaba érsek urat, a Papi Kongregáció titkárát hallgathattuk meg.

Második nap közös előadáson Dr. Udvardy György ismertette a most megjelent MKD (Magyar Kateketikai Direktórium) tartalmát, jelentőségét, szerkezetét, kihívásait, javaslatait.

Fakultatív előadások voltak délelőtt és délután is.

Előadások témái:

– Elsőáldozási fölkészítés lényeges szempontjai a plébánián, iskolában.

– Felnőtt katekézis módszerei, témái.

– Bérnálási fölkészítés a plébánián, iskolában.

– Egyéni megtérés és a bűnbánat lényege.

– A katekumenátus fázisainak katekézise.

– Első gyónásra való felkészülés a plébánián, iskolában.

– A szentmise liturgiának átélése a hétköznapi életben.

– Magyar önazonosság kialakítása, meg erősítése katekézisében.

Az esti plénum vezetője Dr. Udvardy György volt. Itt ki-ki az őt érdeklő témakörhöz szólhatott hozzá.

A nap méltó lezárása szentségimádással történt. Szombaton a közös előadás: Az Eukarisztia – a szeretet és az egység forrása. Dr. Tarjányi Zoltán előadásában és érdekes megközelítésében.

Következő előadás: Küldetésünk – az egyház megjelenítése a világban.

Az előadó Bosák Nándor püspök úr volt. A záró szentmisén is a küldetésünkről hallottunk és veshettük szívünkbe, eszünkbe mindent, amire Isten hív, küld minden kateketát és minden keresztény embert.

Cziráki Györgyné Márti hitoktató

Belvárosi Plébánia hirdetései

December 8-10: TRIDUUM. Vezeti Vereczkey Tamás, a Győri Papnevelő Intézet spirituálisa.

December 11: este 7 óraker Egyházközi Képviseleti testületi gyűlés.

December 13: este 7 óraker Mayer Mihály püspök úr előadása a karizmatikusok havi találkozásán.

December 24: délután 4 óraker pásztorjáték szentmisével.

Éjjel 11 óraker zenés áhítat.

Éjjel 12 óraker szentmise.

December 31: délelőtt 11 órai szentmisén a házasság szentségének, valamint a házasságuk 25. ill. 50. évfordulóját a 2000. jubileumi évben ünneplő házaspárok megünneplése.

Az ünnepi szentmisét Bíró László püspök úr mondja.

Éjjel 11 óraker az Örömnépre gyülekezőknek hangverseny a templomban majd utána szentségimádás.

2001. március 23-25: Nagyböjti Triduum.

Vezeti: Sándor Gábor, Sopronbánfalvai plébános.

A belvárosi plébánia hírei

Augusztus hó végétől Adventig

MEGKERESZTELTEK

Horváth Dániel
Vámosi Franciska
Szerbacsics Adrienn
Tóth Krisztina
Tóth Dominika
Gulácsi Renáta
Szegei Sebestyén
Kovács Eszter
Eremiás János Vilmos
Mechl Anna
Nyári Amália Luca
Márton Ferenc
Braun Márk
Mester Zsombor
Radnóti Hanna Brigitta
Németh Inez
Gabi Luca Réka
Pogány Donát Imre
Szabolcs Péter

MEGHALTAK

Csuraj Imre
Batu Árpádné
Beke Vince
Kolozsi Jánosné
Hegedűs Zoltán
Heimann Jánosné
Győri Istvánné
Boldis István
Berg Gyuláné
Fehér Sándorné
Somlyai Magdolna
Cseh Józsefné
Wagner Ferenc

Uzsák Ernő
Bencze Ferenc
Szalontai Ferenc
id. Sallai István
Németh Imre
Németh Imréné
Hauszknécht Anna
Hamvas József
Bodócs Ferenc
Geisz Jánosné
Mihli György
Lerch Jánosné
Szlavicek Lászlóné
Léránt Ferencné
Gyenei Pál
Fogarasy János
Hász Istvánné
Müller György
Berkó Ferenc
Temesváry László
Hantos Lajos
Kemény Lajosné

MEGESKETTEK

Szűcs Balázs-Füredi Szilvia
Molnár Zoltán-Prieger Anikó
Szabó József-Kocsis Éva
Dragos Ferenc-Jávor Zsófia
Jankó Árpád-Nagy Erika
Zack György-Simon Edit
Ferencz István-Savanya Anett
Müller Péter-Molnár Judit
Ruip László-Lőrinczy Eszter
Decsi-Kiss András-Schróth Erika
Uzsák András-Kürti Ágnes

AZ ÚJVÁROSI PLÉBÁNIA HÍREI

2000. Szent István király ünnepétől Adventig

MEGKERESZTELTEK

Mészáros Rebeka
Schmeiszer Gergő
Berlinger Éva
Ágoston Zsuzsanna

MEGESKETTEK

Dudás Zoltán - Takács Judit
Becze Attila - Támer Zsuzsanna
Lépő János - Keller Anikó
Fetés Károly - Bors Julianna

MEGHALTAK

Füstös Józsefné
Szeles Zoltánné
Prantner Rozália
Kolompár Márton
Dr. Tatay Mihály
Jankovics Györgyné
Dömötör Józsefné
Gábor Mihályné

KÖNYVTÁRI HÍR

A plébánia könyvtára megnyílt a hívek számára, a közösségi ház emeletén.

Kölcsönzés csütörtökön 1/2 4 - 1/2 6-ig és minden hónap első szombatján délután 3-5-ig.

A beiratkozáshoz személyi igazolványra van szükség.

Testvérek!
Olvashattok a mi Urunk Jézus Krisztus és Szűz Mária életével foglalkozó könyvekből. Ismerkedhettek a szentek, szent életű emberek életével; a szerzetesrendekkel és az ott folyó élettel.

Elméledéshez segítséget nyújtanak Szent Ágoston, Kempis Tamás, Prohászka Ottokár, Barsi Balázs, Jean Laplace, Romano Guardini és mások.

Szórakozásban felüldítenek az egyházi jellegű és világi szépirodalmi könyvek (klasszikusok és maiak).

Tudásodat gyarapíthatod a lexikonokból (Katolikus, Tolnai világ-, Új Idők és az 1800-as évek Egyetemes Magyar Encyclopaediájából).

Történelmi tájékozottságodat az egyházi és világi történelem könyveiből szélesítheted. Kíváncsiságodat kielégítheted az egyházi és az egyházzal kapcsolatos világi - jogi könyvekből.

Böngészhetsz latin-német-francia teológiai kis szótárban.

Egzotikus tájakra vezetnek el a missziókról és a misszionáriusokról szóló könyvek.

Forgathatsz régi és új kiadású Bibliákat.

Találhatsz régi imakönyveket, múlt századi tankönyveket, hittankönyveket és hitoktatásokat segítő könyveket.

Vannak folyóiratok: Vigilia, Távlatok, Magyar Kultúra, Szolgálat stb.

Ha van szabad időd és szeretsz olvasni, keresd fel könyvtárunkat, biztosan találsz érdeklődésednek megfelelő könyvet.

Halmos Józsefné
a Belvárosi Plébánia
könyvtárosa

KÖNYVAJÁNLÓ

Már régóta bujkált bennem a gondolat, hogy az évente megjelenő rengeteg vallásos témájú könyv közül egyet-kettőt a Családunk hasábjain bemutassak a híveknek. Ebben a számban ez a gondolat valóra vált, és a napról napra megjelenő jó könyveknek köszönhetően a jövőben sem marad el ez a rovat.

A jubileumi esztendő a vége felé jár, még néhány nap és a Szentatya hivatalosan is bezárja a Krisztus születésének kétezredik évfordulójára hirdetett Szentévet. A magyar kereszténység 1000 éves évfordulójára jelent meg ez a könyv is, amit most ajánlok. A címe: A hit fénye a harmadik évezred küszöbén? Elméledések a hitről. Szerzője a varsói papnevelő intézet tanára, Dr. Tadeus Dajczer. Könyvét közel húsz nyelvre fordították már le, köztük magyarra is.

A hitünkről szól minden egyes lapja (270 oldal), de nem elvont megközelítésben, hanem világos, közérthető szavakkal. Szívesen használja a Szentírás szavait, de Avilai

és Lisieuxi Szent Teréz gondolatait is. Naponta egy-egy fejezetet átolvasva, majd továbbgondolva, imádkozva valódi táplálék lehet mindenkinek, aki magát kereszténynek, azaz Krisztus-követőnek tartja.

En ajándékba kaptam ezt a könyvet Lengyelországból, és sok örömet találtam benne, ezért Karácsony közeledtével ajándéknak is ajánlom.

Szép Attila

SZŰZ MÁRIA!

Istennek Leánya!
Jézusnak Anyja!
Szentlélek Mátkája!

Magyaroknak;
Királynéja -,
Nagyasszonya!

Te! „adj oda” -
Istenünknek!
- 'kik köszöntünk;

„Jézusunkban”...,
- mint gyermekei -
Istennek, -
és reményei:
a megújuló életnek...

Hódolattal -
így köszöntünk!
Hozzád jöttünk:
- Egek Királynéja, -
- Földnek hajnala,
- Lelkünk sóhaja,
- Anyák vigasza,
- Árvák gyámja,
- Megváltói Anya: -
Szűz Mária!

Amen.

2000. augusztus
dr. Főglein János

*Kegyelemteljes
Boldog
Karácsonyt
kívánunk minden
kedves
olvasónknak!*

A kiadvány a Szekszárdi Egyházközség tájékoztatója. Kereskedelmi forgalomba nem kerül. Az egyházközség tagjai írták, illetve szerkesztették.
Szerkesztés: Schubert Grafikai Stúdió 2000
Nyomatás: Páskum Nyomda Szekszárd